

Слава Богородичине цркве у Земуну

Слава храма Рођења Пресвете Богородице у Земуну прослављена је 21. септембра 2019. године светом Литургијом којом је началствовао Преосвећени Епископ ремезијански г. Стефан, викар Патријарха српског.

Саслуживали су протојереји-ставрофори Божо Бакајлић и Радич Радичевић, протојереј Зоран Перковић, протонамесник Раде Јовић, јереји Панагиотис Каратасиос, Владимир Пражић, Лука Верић, Борис Савић Анђелко Додер, протођакони Зоран Николић, Радомир Перчевић, Дамјан Божић и Младен Ковачевић и ђакон Петар Бакајлић.

Прослави храмовне славе, поред кум славе г. Бориса Вранеша и његове породице, присуствовали су г. Дамир Ковачевић, заменик председника Градске општине Земун; и др Марко Николић, заменик директора Управе за сарадњу са црквама и верским заједницама.

Богородичин храм је изграђен искључиво од добровољних прилога, а имао је улогу саборног. Грчка заједница, која је по броју и предузимљивости била значајна у граду, држала је северну певницу у храму, и сваке друге недеље се на јектеније одговарало на грчком језику. Камен темељац новом храму постављен је 1776. године а освећење је извршио епископ Јосиф Јовановић Шакабента 1783. године. У грађевинском смислу храм је завршен 1780. године по пројекту архитекте Маурицијуса Рабла, а извођач радова је био Јозеф Фелбер. Иконостас, рад новосадског пилтора Аксентија Марковића, постављен је у храм 1788. године. Рађен је у духу класицизма. Девет монументалних слика на зидовима наоса и прирате из 1937. године радио је академски сликар Андрија Биценко у ал-секо техници. Кована ограда око порте храма дело је мајсторске руке градског ковача и ветеринара Јована Петровића-Ковача, оца сликара Живка Петровића. Јован је био први окивач Карађорђевих топова, ковач вождове сабље, гвозденог грба кнежевине Србије из 1830. године.

Године 1947. Чех Антун Книха је радио на чишћењу и ретуширању иконостаса који је претрпео велика оштећења од гелера приликом бомбардовања 1944. године. Звоник и фасада су обновљени 1979. године. У задњим годинама XX века приступило се генералној оправци екстеријера и ентеријера храма и Српског дома. Храм је добио нов кровни покривач и фасаду. Завод за заштиту споменика културе Републике Србије је рестаурисао и конзервирао зидне слике. Испод нових мермерних плоча постављено је подно грејање. Уз сагласност Републичког завода за заштиту споменика културе 2009. године управа Богородичиног храма је поверила обнову оштећеног и запуштеног иконостаса Високој школи – Академији Српске Православне Цркве за уметност и конзервацију. Под руководством проф. Јована Пантића две групе апсолвената и дипломираних студената су извеле обнову. Конзерваторске и рестаураторске радове на иконостасу су радили Никола Авакумовић, Марјан Васић и Немања Комненовић, а радове на санацији оштећења дуборезних елемената и позлати изводили су Светлана Вуковић и Гордана Стојанов. На прочељу западне фасаде, изнад врата јужне и на апсиди Маја Ђуровић је 2010. године извела мозаичке композиције Благовести, Рођења Пресвете Богородице и Богородице Ширшаја небес.

У порти Богородичиног храма Србска црквена општина земунска саградила је 1822. године нову школску зграду, тада највећу у граду, да би се на том месту, по плановима земунског архитекте Косте Атанасковића Станишића сазидао Српски дом. Освећен је руком српског патријарха Лукијана

и дом, а у
ила 2019

spc.rs